

PLEŠI Z MANO

PRODUKCIJA DIJAKINJ IN DIJAKOV SVŠGL, SMER SODOBNI PLES

Tema Pred-premiere'15 je želja po plesu in kako to željo naslavljamo na druge: s povabilom, prošnjo, strahom (in pogumom), z zapeljevanjem ter ukazom.

Področje kulture je na ravni splošnega družbenega interesa tesno povezano s pojmom občinstva; gledalcev, potencialnih gledalcev, zelenih gledalcev.

S svojim osebnim smo vedno vpeti v družbeno. Ples kot uprizoritvena umetnost je v osnovi komunikacija med ljudmi, soočenje z drugimi. Sprašujemo se:

»Kdo bi plesal z mano, kdo bi me gledal, kdo nas gleda? Ali nas razume?« Ples ustvarja nove, drugačne svetove in nova spoznanja, ki pa seveda niso

[vedno] všečna, lepa, prijetna. So tudi neprijetna, žalostna, konfliktna; odpirajo vprašanja in iščejo odgovore. Ples ima moč, ki je ni mogoče zatreti.

Kajti ples je telo/misel v času in prostoru, s katerim se spopadamo v njegovem minevanju. Je preplet resničnosti, naših želja in fikcije.

Gre za vijugaste, zelo kinetične poti in obenem za najbolj človeške, najbolj intimne reči.

TANZ MIT MIR BAILA CONMIGO DANSE MET MIJ 私と一緒に踊る TANCOLJ VELEM PLEŠI SA MNOM TANTSEVAT' SO MNOY UKUDANSA NAMI SALTARE CUM ME DANS MED MIG NIREKIN DANTZATU BALLARE CON ME DANSE AVEC MOI

SCENOSLED

I. VSE, KAR ME POVABI ...

Mentorstvo: Nataša Tovirac, Vita Osojnik, Petra Pikalo

Avtor glasbe: Matjaž Predanič

Kostumografija: Urška Recer

Nastopajo: 1. h, smer sodobni ples: Sarah Al Saleh, Iva Ambrožič Deleja, Anaja Bertonec, Nika Cvar, Teja Čretnik, Lara Drinovec, Eva Gorjup, Katarina Gregorič Zuccato, Diana Jeklin, Terezija Kos, Eva Krštinč, Katja Lazukič, Uršula Markovič, Urška Mesec, Lucija Ojsteršek, Klara Peček, Anita Pirč, Mateja Satler, Tjaša Stubelj, Tinkara Susman, Larisa Šega, Anastazija Štupar, Mija Tonkiti, Ana Vatovec, Nuša Zgonec, Valentina Zornik

II. NOČNA MORA ali STRAH ALI POGUM

Mentorstvo: Petra Pikalo, Urška Vohar, Dušan Teropšič

Avtor glasbe: Matjaž Predanič

Kostumografija: Urška Recer

Besedilo: Živa Kadunc

Nastopajo: 2. h, smer sodobni ples: Lea Bajc, Blaž Cunk, Špela Dobrovoljc, Klara Drnovšek Solina, Živa Kadunc, Ana Klančar, Pia Kušar, Veronika Markojo, Maruša Odar, Nikita Omerzu, Pia Praček, Maša Radi, Nika Smiljanič, Tjaša Šutigoj

III. KAJ PA TO?

Mentorstvo: Maja Delak, Urška Vohar

Avtorja glasbe: Luka Prinčič

Kostumografija: Urška Recer

Besedila: dijakinje 3. h

Video: Ana Čigon

Nastopajo: 3. h, smer sodobni ples: Agata Anžur, Gaja Drekonja, Zala Erznovnik Podreka, Jerneja Fekonja, Maja Ferenc, Natja Hahn, Tajda Kužner, Maja Medved, Olivera Milašinovič, Nika Murti, Iza Pantar, Bela Pikalo, Lara Rif, Zoya Sagmeister Martini, Petra Slokan

IV: TANZ MIT MIR!

Mentorstvo: Sinja Ožbolt, Vita Osojnik, Dušan Teropšič, Tina Valentan

Avtor glasbe: Matjaž Predanič, Monteverti

Kostumografija: Urška Recer

Video: Ana Čigon

Nastopajo: 4. h, smer sodobni ples: Žana Babnik, Neja Drašler, Teja Drobnijak, Kristina Drole, Urška Hočevar, Tihel Ivnik, Sara Janaškovič, Žigjan Krajncan, Eva Lah, Lara Ostan Vejrup, Nika Prosen, Tamara Unetič, Meta Zgonec

IV: TANZ MIT MIR!

Plesati z nekom postane užitek, ko se s to osebo začutim,

ko me spreleti njena energija, ko se pogledava v oči.

Ples je poseben svet, v katerem lahko pozabim na vse.

Včasih celo dihati.

Tanz mit mir! Žana Babnik

Ples je eden od načinov sprostitve in zabave.

Je druženje s prijatelji kot tudi s samim sabo;

zase narediš nekaj dobrega, saj si krepiš telo in duha.

Baila conmigo! Neja Drašler

Plešem, odkar pomnim, zato je ples moje življenje.

Ples je čustvo, vrednostni odnos do zunanjega sveta

in do samega sebe.

Plešem, ko sem žalostna, vesela, jezna ...

Pomaga mi pri težavnih situacijah, ima terapevtsko vlogo.

Ples je potreba po raziskovanju, zadovoljitvi,

razumevanju telesa in emocij.

Danse met mij! Teja Drobnijak

Ples je zmes trenutka in spominov, ogledalo sreče in bolečine.

Pristen, čuten, zasvojljiv.

私と一緒に踊る Kristina Drole

Ples je pobeg in ima okus svobode.

Ples je padanje dežnih kapljic na suho kožo,

ogelj ob mrzlem telesu, valovanje morja

ali premikanje oblakov na nebu.

Ples je gola resnica. V plesu sem lahko svobodna ali ujeta.

Skozi izkušnje rastem in se učim.

Ne glede na vse bo ples vedno živel v meni.

Tancolj velem! Urška Hočevar

Boj se počutim, če plešem z nekom, kot sama.

Ples je vsakokrat novo doživetje.

Je kot dihanje, s katerim osmišliš življenje.

Pleši samnom! Tihel Ivnik

Ples je komunikacija. Moj medij je telo, preko katerega komuniciram z ljudmi in s sabo, ter z vsemi drugimi telesi, ki (mi) govorijo. Ko prideš v moje vidno polje, je to že tvoj pozdrav.

Tvoji telesni odzivi povedo več kot tvoje nebrzdano blebetanje.

Če se ne izražam le z govorom in pisanjem, še ne pomeni,

da nimam ničesar povedati in da ne razmišljam.

Življenje, resnica, svoboda in iskrenost so povsod.

Skozi umetnost in znanost se spreminjamo.

Ko združiš abstraktne gibe in jih postaviš v konkretno situacijo,

je ples najboljši jezik, saj odpira polja,

ki jih ne moremo poimenovati.

Tantsevat' so mnoy. Sara Janaškovič

Zakaj bi hotel, da kdo pleše z mano?

Če pa jaz lahko plešem z vsemi ... Če nekdo pleše ...

ni pomembno, da nekdo drug pleše z njim, je pa »nadpomembno«,

da mu predaja vso možno pozornost in energijo za njegov vzpon,

k cilju plesa. »KRUMP« je najbolj energetski »pleši z mano«;

je ritual, v katerem posameznik skuša preiti v trans,

pri tem pa ga podpira okrog njega zbrana skupina ljudi.

Ples je medij do višje resničnosti - realne realnosti.

Ukudansa nami! Žigjan Krajncan

Ples je sprostitve, veselje, preslikava čustev

in občutkov (čutenja). Je umetnost gibanja.

Ples je glasba, ki jo ustvarjamo s telesom,

saj je telo naš instrument.

Ples je pobeg iz realnosti in je vstop v brezčasnost.

Ples je napor in kontrola telesa, hkrati pa užitek.

Ples je način življenja in pridobivanja znanja,

ki pomaga v vsakdanjem življenju.

Ples je izoblikovanje osebnosti in spoznavanje samega sebe.

Saltare cum me! Eva Lah

V glavi, prepolni z besedami in mislimi,

ki mrgolijo kot mravlje

in utripajo kot neonski znaki,

se znajdem v tišini.

Ko ni prave besede, je gib.

In potem mir.

Potem lahko spet zaspim.

Dans med mig! Lara Ostan Vejrup

Zanimivo, kako se strah in nemir pojavljata v situacijah,

ko si vržen v vodo in ko moraš razkriti sebe.

Gibanje je najgloblja intimitost, še posebej pri improvizaciji.

Stopiti na oder in impresionirati.

V tistem trenutku se vprašam, kako me vidijo drugi;

me razumejo ali zavračajo?

Zavre mi kri, zamrzne telo, glava je zbegana.

Vzpostavim prisotnost in stik s sabo.

Strah je izbira, ples je nuja.

Umirim se.

Nirekin dantzatu! Nika Prosen

Slabo počutje lahko izplešem in se spravim v boljšo voljo.

Ko plešem, odplavam v svet, v katerem ni težav.

V tistem trenutku obstajam samo jaz in moje telo,

ki se prepusti toku.

Ples je terapija. Ples je rešitelj.

Ballare con me! Tamara Unetič

Ples z nekom mi pomeni izmenjavo energije.

Ko plešem, sem popolnoma svobodna.

Ples potrebujem, je odklop od sveta.

Daje mi drugačno zavedanje.

Danse avec moi! Meta Zgonec

Dvorana »28 a«, Kardeljeva ploščad 28 a, Ljubljana

Premiera: **sreda, 18. februar 2015, ob 19.00**

Ponovitve: **četrtek, 19. februar 2015, ob 12.00, ob 14.00 in ob 19.00**

petek, 20. februar, ob 13.00 (v okviru festivala Gibanica, bienala sodobne plesne umetnosti)

petek, 20. februar, ob 19.00

I. VSE, KAR ME POVABI ...

Če hočeš plesati,

krili z rokami, topotaj z nogami, brez strahu in brez sramu, važen je ritem, udarec. Ko nisem razpoložena za ples, pa vseeno plešem, je to občutek zmogljivosti, ki bo nekega dne izpuhtel in ga ne bo več ...

Spomnim se prvega plesnega nastopa.

Ko sem prvič stopila na oder, sem se odločila, da bom življenje posvetila plesu. Vsak nastop je drugačen. Vsakič se na novo spoznavam z odrom, občinstvom. Vedno znova iščeš občutke svojega prvega nastopa, osvetli te luč, kri ti požene po telesu in ves si osredotočen le na eno stvar – na svoj ples.

Premika me notranja energija.

Vzroka notranjega vzgiba ne poznam. Ko plešem, se mi odpre nov svet, v katerega lahko vstopim samo s plesom.

Pred nastopi me je po navadi vedno strah.

Imam tremo, ampak tudi to imam rada. Ko pa pridem na oder, treme ni več. Samo uživam in sploh ne vem, da me kdo gleda. To je eden najlepših občutkov na svetu. In ta občutek je nekaj, kar me premakne.

Premaknejo me močni občutki, dobra glasba, gledanje drugih,

ki uživajo v plesu in jih tega ni sram pokazati, plesni elementi, ki jih še nisem videla in bi jih rada poskusila. Ples mi pomaga, da se počutim bolje, da sprostim slabo energijo in se umirim.

Izgubljenost – to me premakne,

pri tem lahko raziskujem, kako bi se rešila, iščem izhode. Lahko izlijem svoja čustva v plesu, se najdem. Padam in se vzdigujem. Na koncu pa naj se zgodi, kar se mora!

Premakne me doslednost narave,

kako vedno v istem ritmu menjava plimo in oseko, poletje in jesen. Premakne me ritem in meni, notranjost telesa me silí, da premaknem zunanost. In na koncu še glasba. Glasba je posebna oblika gibanja tudi brez telesa, ki pleše. Ko se glasbi pridruži še telo, hočem plesati.

Redkokdaj se zgodi, da za ples dobiš povabilo.

Tako, v kuverti. In redkokdaj se zgodi, da na ples dejansko prideš. Resnica je, da vsi radi plešemo. Pleši, če rad ... smej se, če hočeš! La, la, la ...

Vabim te na ples

v temno kvadratno dvorano z veliko lučmi in zavesami! Plesali bomo svobodno in sproščeno – brez meja! Na plesu bo veliko ljudi in rada bi, da se s plesom spoznate tudi vi.

Si preveč zaposlen(a) z računanjem položnic?

Se spomniš najstniških dni, ko je bilo edino, kar te je zanimalo in o čemer si razmišljala(a) – zabava! Če bi to rad še enkrat doživel(a), te vabimo na nepozabno plesno doživetje.

II. NOČNA MORA ALI STRAH IN POGUM

Strah me je samostojnosti. Tega, da bom imela samo sebe.

Strah me je prevelike navezanosti. Tega, da bom imela vse druge, samo sebe ne. Strah me je prihodnosti, da je bo prekmalu konec. Strah me je smrti, konca, da me ne bo, da ne bom vedela, mislila, čutila. Ne vem, če lahko kar grem in pustim vse. Včasih ne morem nadzorovati čustev, reakcij, refleksov. Nočem stran od tega, kar mi pomeni vse. Ne bom šla. Najbolj si želim uspeti. Strah me je uspeti! Ne dovolim si uspeha. Vse bi dala, da uspem. Nočem biti v temi. Ni me strah. Strah me je nevarnih ljudi. Strah me je pred ne-gibanjem, onemoglostjo.

Strah me je ne-napredovanja,

popprečnosti, prihodnosti, umiranja, da bom ostala sama.

Vsak ima svoj strah, ampak koliko je resničnega?

Včasih se sami prepričamo, da nas je nečesa strah. Vsi imamo isti strah; pred družbo, zavrnitvijo. Lažemo si. Vsi iščemo svoje mesto v družbi, katerikoli; ni pomembno, če si to res ti, pomembno je, da te ne zavrnejo. Strah pred zavrnitvijo je sveta vladar.

Pod vsakim strahom nekaj globljega;

strah pred temo ni le strah pred temo, ampak pred nevidnim. Počutimo se nemočne, ker se preveč zanašamo na vid, pred tem, da izgubimo nadzor. Vsak strah je za nekaj dober, saj vbzudi adrenalin.

Ko sem bila majhna,

me je brat zaprl v omaro in oponašal kače, volkove. Od takrat me je strah teme. Tema predstavlja samotno. Strah me je dolgega obdobja dobrih stvari, veselja, saj za tem po navadi pride slabo. Strah me je pajkov, njihovih oči, nog, strupa, gibanja. Strah me je novih ljudi, tujih ljudi. Strah tega, da me ne bi sprejeli, me obsojali. Strah me je igel, bolečine, ki ti jo povzročijo. Strah me je zavrnitve, neuspeha. Strah me je, da mi nekaj ne bi uspelo kljub moji predanosti in trdemu delu.

Najbolj me je strah pred drugimi ljudmi narediti nekaj,

za kar mislim, da ne zmorem. Zmrznem in v glavi se mi zgodi »black out«. Ne vem, kam naprej, ne morem se zbrati. Strah me je, ko vem, da me opazuje nekdo, ki mi veliko pomeni, ker ne želim razočarati. Strah me je tega, da ne izpolnim pričakovanj, zato se potem velikokrat česa ne lotim.

Strah me je vsega, kar mi lahko škoduje,

nejasnosti in negotovosti, sebe, svojih zmožnosti. Tudi običajnih, vsakdanjih stvari: višine, majhnih prostorov, vsakodnevnih razočaranj, nesprejemanja. Vem, da človeka ne bi pustila pasti, a kaj, če se mi zalomi? Kdo bi ulovil mene? Redkokdo. Vsi moji strahovi, vse moje bojazni, so povezane z razočaranji. Neznanje, prihodnost, smrt, bolečina.

Čeprav me je strah vlakcev smrti,

ni nikjer lepše, kot na najvišjem mestu, ki ga lahko najdem v mestu. Občutek, ko vidiš ljudi, ki živijo svoja življenja ti pa v tistem trenutku nimaš nobenih skrbi, nimaš težav, ki jih moraš rešiti, ni ti treba živeti. Ampak si – samo v tistem trenutku.

Rada sem sama s svojimi mislimi, a ne v vseh situacijah.

Strah me postane samote, polasti se me tesnoba. Ne razumem, zakaj. Strah povezan z obžalovanjem, ta pa s sramom. Strah me je dvojnih meril, hipokrizije. Sovražim jo. Strah me je, da imam jaz dvojna merila. Strah me je, da mislim, da imam prioritete, pa nimam pravih ali jih ne spoštujem. Strah me je neperspektivnosti. Strah me je nastopov. Strah me je, da bi bila slaba na sploh, da bi razočarala publiko, predvsem pa sebe.

Strah me je, da se poškodujem pri vsakdanjih opravilih,

- da se okoli nas skrivajo ljudje, ki streljajo na ljudi brez razloga,
- družiti se z ljudmi, ki me ne razumejo,
- da v prihodnosti ne bom imela denarja in stanovanja,
- da nam bo zmanjkalo hrane,
- da se bo strop pravkar zrušil name,
- hitrih prebliskov, elektrike, strel z jasnega, tovarnjakov,
- da bo kdo pustil bombo na nepričakovanem mestu,
- da se v plesu ne bom spoznala in našla svojega sloga,
- da mi ne bo uspelo narediti in poizkusiti stvari, ki si jih želim.

Strah me je, ker še ne poznam načina, da bi se preživljala s plesom.

III. KAJ PA TO?

Če si me želiš, me ne plesišču dobiš! (mogoče)

Ali ples izvira iz zapeljevanja ali zapeljevanje iz plesa?

Glasba močno vpliva na moje sanje, skrivnostne svetove in želje, vpliva na gibanje mojega telesa.

Zaplesala bi, če bi me gibanje tvojega telesa popeljalo skozi tvoja čustva.

Fuzija dveh teles, to je ples ...

Ples je vedno del zapeljevanja, zapeljevanje pa ni nujno del plesa.

Začuti ritem, zapri oči in pleši z mano vse dni!

Zakaj bi bili razočarani, žalostni, jezni, če lahko vso to negativno energijo sprostimo s plesom na zabaven način?

Ljudi bi k plesu povabila s pozitivno energijo, ki je posledica sreče, užitka in ljubezni da plesa.

Od plesa si zadet in čustveno prevzet.

Če si želim videti iskrice v očeh, povabim to osebo na ples, saj mi z njim pokaže, kdo je.

Ples je pomemben del zapeljevanja; partnerja lahko odbiješ ali pa ga še bolj prevzameš.

S plesom lahko vsakega zapelješ in s pogledom vsakega očaraš.

Če ples zapeljuje, potem je mene zapeljal v svet čarovnije, ekstaze, sprostitve. Je svet rešitve.

Urednica: Andreja Kopač
Uvodno besedilo: Sinja Ožbolt
Avtorji besedil: dijaki in dijakinje Umetniške gimnazije SVŠGL, smer sodobni ples
Fotografije: Nada Žgank
Lektorica: Barbara B. Trampuš
Oblikovanje: Tanja Radež
Zahvala: Nataša Tovirac, Petra Pikalo, Maja Delak, Sinja Ožbolt